

Arrestnummer

K/2060 / 2015

Repertoriumnummer

2015/3453

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

Kamer van Inbeschuldigingstelling

Inzake van 2015/PGA/3028 - 2015/VW/45

de STAATSSECRETARIS voor Asiel en Migratie

- ambtshalve tussenkomende partij

tegen :

[REDACTED]
geboren te Kenema district (Sierra Leone) op 7 september 1993
die keuze van woonst doet ten kantore van Meester K. Verstrepen te 2060
Antwerpen, Rotterdamstraat 53
van Sierra Leonese nationaliteit

thans opgesloten in het centrum voor illegalen te Merksplas

- ter terechtzitting aanwezig en bijgestaan door Meester B. D'Hondt loco
Meester [REDACTED] Verstrepen, advocaat bij de balie te Antwerpen

De vreemdeling is de Nederlandse taal niet machtig en daarom benoemt de
Voorzitter als tolk in de Engelse taal [REDACTED] ouder dan 21 jaar , die de eed
aflegt : "Ik zweer trouw het gezegde te vertalen dat moet worden overgebracht
aan degenen die een verschillende taal spreken" .

K12060115

- 2 -

REF.: 2015/3028

KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING

ADVIES VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

Inzake het hoger beroep ingesteld op **26 augustus 2015** door:

[REDACTED]
geboren te Kenema district, Sierra Leone op 07 september 1993
in het kader van huidige procedure woonstkeuze doende bij zijn raadsman,
VERSTREPEN Kati, Rotterdamstraat 53 te 2060 Antwerpen
verblijvende in het gesloten centrum van Merksplas
van Sierre Leonese nationaliteit

tegen de beschikking van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg
Limburg, afdeling Hasselt, d.d. **25 augustus 2015** waarbij de hechtenis van
betrokkene, opgelegd bij beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid d.d. **14 augustus 2015**, werd gehandhaafd

*****

1. Voorgaanden:

Op 05/03/2009 zou betrokkene aangekomen zijn in België. De volgende dag diende hij
een asielaanvraag in.

Uit het eurodac-verslag blijkt dat de vingerafdrukken van betrokkene reeds op
24/11/2014 werden genomen in Italië. Op 12/03/2015 werd een terugnameverzoek
gericht aan Italië, cfr. artikel 13§1 van de Dublin III – Verordening. Dit verzoek bleef
onbeantwoord. Hiermee werd de wettelijke termijn overschreden en werd Italië op
basis van artikel 20, §1.c geacht in te stemmen met de terugname van betrokkene. Op
14/04/2015 werd hieromtrent een melding van Tacit Agreement naar Italië verstuurd.

Op 02/07/2015 werd een beslissing tot weigering van verblijf met bevel het
grondgebied te verlaten (**[REDACTED]**) betekend op 02/07/2015.

Betrokkene stelde op 22/07/2015 beroep in tegen de beslissing dd. 02/07/2015 bij de
Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit niet-schorsend beroep is nog hangende.

Betrokkene werd op 14/08/2015 door de politie van Sint-Truiden aangetroffen in
illegaal verblijf. Diezelfde dag werd aan betrokkene een bevel om het grondgebied te

verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend (bijlage 13 septies).
Dit is de bestreden beslissing.

Op 18/08/2015 diende betrokkene beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 14/08/2015. Op 19/08/2015 werd dit beroep door de Raad verworpen.

2. Het hoger beroep:

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk, doch ongegrond.

De taak in eerste aanleg van de raadkamer en in hoger beroep van de kamer van inbeschuldigingstelling bestaat erin, overeenkomstig artikel 72, al.2 van de wet van 15 december 1980, te onderzoeken of de maatregel van vrijheidsberoving of de maatregel tot verwijdering van het grondgebied die aanleiding was tot die hechtenis, werd getroffen in overeenstemming met de wet zonder zich te mogen uitspreken over de gepastheid ervan.

Bijgevolg moet enkel de wettigheid van de opsluiting worden nagegaan (Cass., 14 november 1984, R.W., 1985-86, kol. 591).

In casu is de beslissing van 14 augustus 2015 gebaseerd op artikel 7, alinea 1, artikel 27, §§1 en 3 en artikel 74/14 §3, 4° van de wet van 15 december 1980;

Artikel 7 bepaalt ondermeer dat een bevel om het land te verlaten kan genomen worden tegen een vreemdeling die in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten (art. 7, al.1, 1°).

Artikel 27 §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven hebben, met dwang naar de grens van hun keuze kunnen geleid of ingescheept worden. Volgens artikel 27 §3 kunnen zij ten dien einde opgesloten worden tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel noodzakelijk is (art. 27,§3).

Artikel 74/14,§3, 4° bepaalt dat er van de termijn van 30 dagen om het grondgebied te verlaten, zoals bepaald in de beslissing tot verwijdering, kan worden afgeweken wanneer de vreemdeling niet binnen de toegekende termijn aan een eerder beslissing tot verwijdering gevolg gaf (art. 74/14,§3, 4°).

In casu wordt de toepassing van de hoger vermelde artikelen van de vreemdelingenwet gemotiveerd door te stellen dat:

- Gezien betrokkene is niet in het bezit van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem te beschikken van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde de overname te vragen aan Italië. Mocht de overname door Italië niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden
- Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.
- Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 02/07/2015.
- Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.
- Hoewel betrokkene reeds voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat er vrijwillig gevolg zal gegeven worden aan deze nieuwe beslissing; betrokkene werd aangetroffen in illegaal verblijf.

Betrokkene heeft zich doelbewust in een illegale en precaire situatie gebracht en gedurende geruime tijd opzettelijk in die situatie gebleven, zodat hij zelf aan de basis ligt van de schade waarop hij zich beroept. Uit illegaal verblijf kunnen namelijk geen rechten geput worden. De bestreden beslissing is dus wel degelijk noodzakelijk en evenredig met het nagestreefde doel.

Er kan worden vastgesteld dat de omstandigheden waarop deze administratieve beslissing gegrond is, werkelijk bestaan en bovendien van die aard zijn dat zij de maatregel van vrijheidsberoving wettigen.

Derhalve is het hoger beroep ongegrond.

W206015

-5-

OM DEZE REDENEN, ADVISEERT HET HOF,
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,

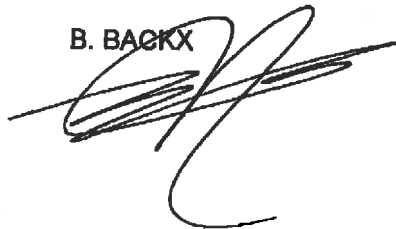
Met inachtneming van de artikelen 71 en 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 30 van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis en de artikelen 11, 12, 13, 24, 31 tot en met 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Het hoger beroep ingesteld op 26 augustus 2015 ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

Betrokkene te veroordelen tot de kosten.

Antwerpen, 01 september 2015
Voor de Procureur-generaal,

B. BACKX

Gelet op de regelmatige oproeping van voornoemde vreemdeling en zijn raadsman.

De heer B. DE SMET, substituut procureur-generaal, wordt gehoord in zijn advies.

De vreemdeling wordt gehoord in zijn middelen bijgestaan door zijn raadsman, voornoemd, die een conclusie neerlegt.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm en termijn.

Verzoeker werd van zijn vrijheid beroofd ingevolge beslissing van 14 augustus 2015.

Die beslissing werd genomen bij toepassing van artikel 27 § 3, 4° en 74/14 van de Vreemdelingenwet.

De vrijheidsberoving werd beslist teneinde de overname te vragen aan Italië, en indien dit niet mogelijk zou zijn, een doorgangsbewijs te vragen aan zijn nationale overheden.

Op 2 juli 2015 zou Italië zich akkoord verklaard hebben met de terugname van betrokkene (zie bevel om het grondgebied te verlaten), of bij gebrek aan antwoord werd de toelating bekomen (brief van 24 augustus 2015).

Betrokkene valt dienvolgens onder toepassing van de Verordening (EU) 604/2013.

Artikel 28, 1 van die Verordening kan niemand in bewaring gehouden worden om de enkele reden dat hij aan de bij deze verordening ingestelde procedure onderworpen is.

Ten onrechte wordt in het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 24 augustus 2015 gesteld dat de bestreden beslissing niet genomen zou zijn om de enkele reden dat betrokkene aan de procedure van bewaring met het oog op overdracht zou zijn onderworpen.

Toepasselijke wettelijke voorschriften

Gelet op de artikelen :

- 71 , 72 wet 15 december 1980 gew. art.
7 wet 28 juni 1984
- 30 wet 20 juni 1990
- 11 tot 14 , 24 , 31 tot 37 , 41 wet 15
juni 1935 gew. wet 3.5.2003.

BESISSING ,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en ongegrond.

Verklaart dat voornoemde vreemdeling onmiddellijk in vrijheid wordt gesteld , zo hij niet om andere redenen aangehouden is.

Laat de kosten van het hoger beroep ten laste van de Staat.

Uitsluitend de Nederlandse taal werd gebruikt, behalve het door de tolk vertaalde gedeelte.

Aldus gedaan en uitgesproken, met gesloten deuren, op 7 september 2015,

waar aanwezig waren :

S. DE MOOR	Voorzitter
R. VAN LAKEN	Raadsheer
T. VANDEWALLE	Raadsheer
R. DE SOETE	Griffier

R. DE SOETE

R. VAN LAKEN

T. VANDEWALLE

S. DE MOOR